

SARAH J. MAAS

NOVELA K SÉRII

TRÓN *z* SKLA

VRAHYŇA V PODSVETÍ

NOVELA K SÉRII

TRÓN *Le* SKLA

Sarah J. Maas
je autorka týchto kníh:

séria Trón zo skla

TRÓN ZO SKLA

KORUNA Z TEMNOTY

ZRODENÁ Z OHŇA

KRÁLOVNÁ V TIEŇOCH

BÚRKA V IMPÉRIU

novely k sérii Trón zo skla

VRAHYŇA PROTI PÁNOVI PIRÁTOV

VRAHYŇA A LIEČITEĽKA

VRAHYŇA V PÚŠTI

VRAHYŇA V PODSVETÍ

VRAHYŇA PROTI IMPÉRIU

SARAH J. MAAS

NOVELA K SÉRII

TRÓN
Le
SKLA

VRAHYŇA V PODSVETÍ

slovar

The Assassin and the Underworld

Copyright © Sarah J. Maas 2012

Map copyright © Kelly de Groot 2012

Cover illustration © Talexi

Translation © Zuzana Kamenská 2016

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2016

ISBN 978-80-556-2228-6

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu

Sarah J. Maas: The Assassin and the Underworld,

ktorý vyšiel v zbierke

Sarah J. Maas: The Assassin's Blade (Throne of Glass Novellas)

vo vydavateľstve Bloomsbury, London 2014,

preložila Zuzana Kamenská.

Zodpovedná redaktorka Martina Korbová

Editor Erik Fazekaš

Úprava obálky Dodo Dobrík

Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava v roku 2016.

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač Patria I., spol. s r. o., Prievidza

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

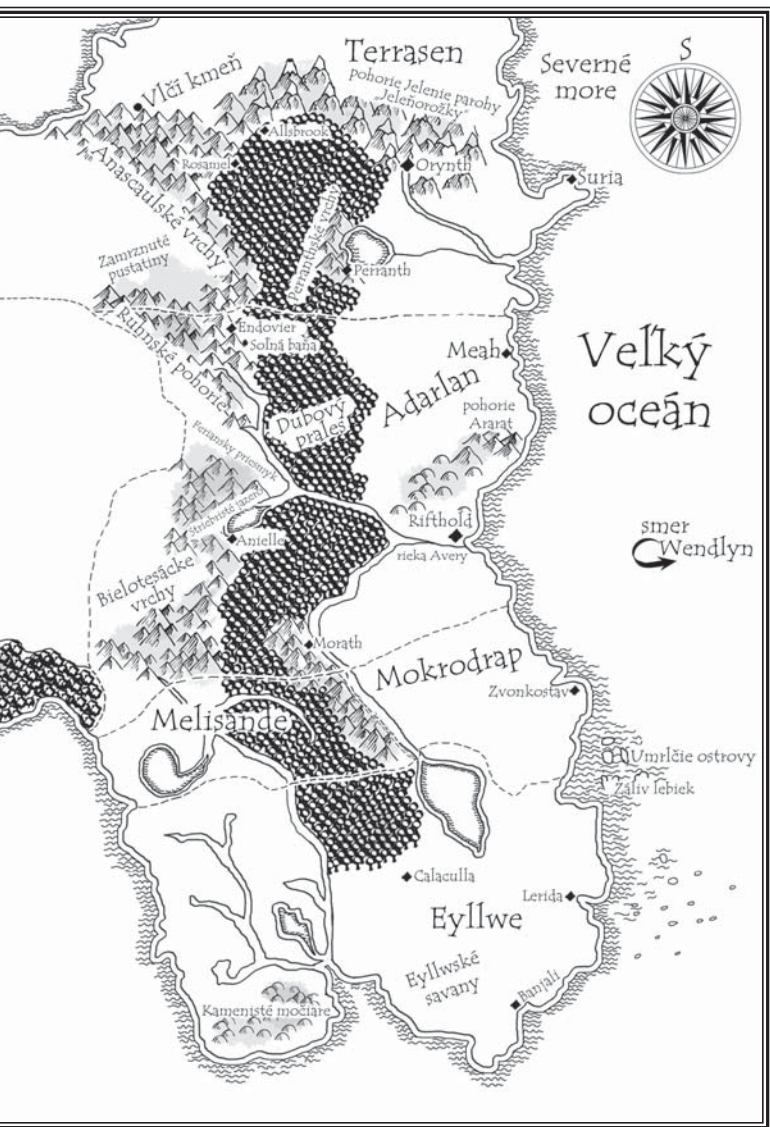
www.slovart.sk

VRAHYŇA
v
PODSVETÍ

Erilea

Rozľahlá vstupná hala v Sídle vrahov bola ponorená v tichu, keď Celaena Sardothien nehlučne prešla po mramorovej podlahe. V ruke zvierala list. Pri masívnych dubových dverách ju nečakal nikto okrem domovníka, ktorý jej zobral dažďom premočený plášť, no po pohľade na Celaenin zúrivy úškrn sa rozhodol radšej mlčať.

Dvere do Arobynnovej pracovne na druhom konci haly boli zavreté. No vedela, že je tam. Wesley, jeho telesný strážca, stál pred nimi na stráž. Celaena k nemu vykročila, ale z jeho temného pohľadu nedokázala nič vyčítať. Hoci Wesley oficiálne nebol vrah, ani na chvíľu nepochybovala o tom, že by si so smrtiacou zručnosťou poradil s mečom a dýkami, ktoré mal pripášané k svojmu ozrutnému telu.

Takisto ani vôbec nepochybovala, že Arobynn mal špehov pri každej mestskej bráne. Vo chvíli, keď vošla do Riftholdu, ho upozornili, že sa vrátila. Cestou k dverám pracovne a k ostrážitému Wesleymu za sebou nechávala šmuhy od blata.

Prešli tri mesiace od večera, keď ju Arobynn zmlátil do bezvedomia. Bol to trest za to, že mu prekazila obchod s otrokmi, ktorý chcel uzavrieť s Pánom pirátov kapitánom Rolfom. Uplynuli tri mesiace, odkedy ju poslal do Červenej púšte, aby sa tam naučila poslušnosti a disciplíne a vyslúžila si odporúčanie od Nemého majstra Tichých vrahov.

List, ktorý držala v ruke, bol dokladom, že to dokázala. Bol to dôkaz, že ju v ten večer Arobynn nezlomil.

A nemohla sa dočkať, ako sa bude tváriť, keď si ho prečíta.

A už vôbec nie, ako sa zatvári, keď mu povie o troch truhliciach zlata, ktoré si so sebou priviezla a práve teraz jej ich vynášali do izby. Chystala sa mu niekoľkými slovami vysvetliť, že jej dlh voči nemu je týmto splatený. Potom odíde zo Sídla a nasťahuje sa do nového bytu, ktorý si kúpila. Povie mu, že sa od neho oslobodila.

Celaena došla na druhý koniec haly a Wesley sa postavil pred dvere pracovne. Vyzeral asi o päť rokov mladší od Arobynnna a tenké jazvy na tvári a rukách nasvedčovali, že jeho život v službách Kráľa vrahov nebol jednoduchý. Predpokladala, že pod tmavým oblečením sa ukrývalo oveľa viac jaziev – možno aj skutočne desivých.

„Má prácu,“ povedal Wesley s rukami spustenými pri bokoch, aby mohol bleskovo siahnuť po zbraniach. Mohla byť Arobynnnova chránenkyňa, ale Wesley jej dával odjakživa najavo, že keby sa raz stala hrozbou pre jeho pána, neváhal by a zabil by ju. Nepotrebovala ho vidieť v akcii, aby vedela, že by z neho bol zaujímavý súper. Predpokladala, že práve preto trénoval vždy v súkromí – a aj jeho minulosť bola prísne strážené tajomstvo. Čím menej o ňom vedela, tým väčšiu výhodu by Wesley mal, keby niekedy došlo k ich súboju. Musela uznať, že to od neho bolo múdre. A dokonca jej to aj lichotilo.

„Aj ja ťa rada vidím, Wesley,“ odvetila a usmiala sa naňho. Stuhol, ale nezastavil ju, keď popri ňom prešla a prudko rozrazila dvere na Arobynnovej pracovni.

Kráľ vrahov bol usadený za vyrezávaným stolom a sústredene študoval dokumenty v štóse pred sebou. Celaena bez pozdravu podišla rovno k nemu a hodila mu list na vyleštenú dosku stola.

Otvorila ústa a chystala sa naňho všetko vychrliť, ale Arobynn len zdvihol ukazovák, pousmial sa a vrátil sa k čítaniu papierov.

Celaena zamrzla. Arobynn obrátil stránku, preletel papier pred sebou a mávol rukou. *Sadni si.*

Zobral list Nemého majstra a položil ho navrch kôpky papierov, čo ešte len čakala na prečítanie. Celaena zažmurkala. Raz. Dva razy. Ani sa na ňu nepozrel. Čítal. Pochopila. Musela počkať, kým bude *ochotný* sa jej venovať. Dovtedy by si ju nevšímal, ani keby naňho vrieskala, kým by si nevykričala hlasivky.

A tak sa Celaena posadila.

Na okná pracovne bubnoval dážď. Prešlo niekoľko sekúnd a potom minút. Jej plán predniesť veľkolepú reč sa rozplynul v tichu. Arobynn si prečítal ďalšie tri dokumenty a až potom zdvihol list Nemého majstra.

Kým ho Arobynn čítal, Celaena myslela na posledný raz, keď sedela na tejto stoličke.

Zadávala sa na drahocenný červený koberec pod svojimi nohami. Nieкто urobil fantastickú prácu a odstránil z neho všetky krvavé flaky. Koľko krvi na koberci bolo jej – a koľko patrilo Samovi Cortlandovi, jej rivalovi a sprisahancovi, ktorý jej pomohol zničiť Arobynnov obchod s otrokmi? Ešte stále nevedela, čo mu v ten večer Arobynn urobil. Prišla síce len pred chvíľou, ale Sama zatiaľ nestretla. No pravda je taká, že zatiaľ nestretla ani žiadneho iného vraha, ktorý býval v Sídle. Takže Sam bol možno zaneprázdnený. *Dúfa-la*, že Sam bol zaneprázdnený, lebo to by znamenalo, že žije.

Arobynn sa na ňu konečne pozrel, odložil list Nemého majstra, akoby nebol viac než zdrap papiera. Sedela s vystretým chrbtom a so vztýčenou hlavou, hoci Arobynn jej svojimi

striebornými očami prešiel po každom kúsku tela. Najdlhšie sa pohľadom pristavil na úzkej ružovej jazve na krku len niekoľko centimetrov od sánky a ucha. „Nuž,“ ozval sa nakoniec Arobynn, „myslel som si, že budeš opálenejšia.“

Skoro sa rozosmiala, ale ovládla sa. „Bola som od hlavy po päty oblečená, aby som sa vyhla slnku,“ objasnila mu. Vyslovila to však tichšie a slabšie, ako zamýšľala. Boli to prvé slová, ktoré mu adresovala, odkedy ju zmlátil ako psa. Nedalo sa povedať, že by ju uspokojili.

„Aha,“ odvetil a dlhými, elegantnými prstami pokrútil zlatú obrúčku na svojom prstenníku.

Prudko sa nadýchla nosom a spomenula si na všetko, čo mu priam horela túžbou povedať posledných niekoľko mesiacov, ba dokonca aj cestou do Riftholdu. Niekoľko viet a bolo by po tom. Viac ako osem rokov s ním by sa skončilo prúdom slov a kopcom zlata.

Znova sa osmelila začať, ale Arobynn ju predbehol.

„Mrzí ma to,“ povedal.

A opäť jej vyfúkol slová z úst.

Uprene sa jej díval do očí a prestal sa hrať s prsteňom. „Celaena, keby som mohol vymazať tú noc, spravil by som to.“ Naklonil sa ponad okraj stola a zaťal päste. Keď jeho ruky videla naposledy, boli sfarbené jej krvou.

„Mrzí ma to,“ zopakoval. Bol od nej skoro o dvadsať rokov starší, a hoci bolo v jeho ryšavých vlasoch niekoľko šedivých pramienkov, jeho tvár bola stále mladá. Elegantné, ostré črty, žiarivé sivé oči... Možno nebol najkrajší muž, akého kedy videla, ale patril k najzvodnejším.

„Každý deň,“ pokračoval. „Každý deň, odkedy si odišla, som sa chodil do Kivovho chrámu modliť za odpustenie.“ Mala chuť uškrnúť sa pri predstave, ako Kráľ vrahov kľáči

pred Kivom, bohom odpustenia, ale jeho slová zneli úprimne. Bolo možné, že skutočne oľutoval, čo spravil?

„Nemal som dopustiť, aby ma ovládla zlosť. Nemal som ťa poslať preč.“

„Tak prečo si po mňa neposlal?“ Vyletelo to z nej skôr, ako stihla ovládnuť svoj štiplavý tón.

Arobynn skoro nebadateľne prižmúril oči. To bolo asi najbližšie k zranenému výrazu, ako si dovoľil zájsť. „Kým by ťa moji posli vystopovali, bola by si už aj tak na ceste späť.“ Vstal z koženého kresla a obišiel stôl. Jeho dlhé nohy a roky tréningu spôsobili, že jeho pohyby pôsobili ladne dokonca aj vtedy, keď zo stola prudkým pohybom vzal malú škatuľu. Klakol si pred ňou tak, aby mali tváre v rovnakej výške. Zabudla, aký je vysoký.

Podal jej dar. Samotná škatuľka vykladaná perleťou bola umelecké dielo. Keď ju otvárala, usilovala sa tváriť neutrálne.

V sivom popoludňajšom svetle sa pred ňou zaligotala zlatá brošňa so smaragdom. Bola úchvatná, dielo majstrovského remeselníka – a okamžite vedela, ku ktorým šatám a tunikám by sa najviac hodila. Kúpil ju, lebo dokonale poznal jej šatník a jej vkus. Vedel o nej všetko. Zo všetkých ľudí na svete len Arobynn poznal úplnú pravdu.

„Pre teba,“ povedal. „Prvý z mnohých.“ Úporne si uvedomovala každý jeho pohyb a prinútila sa vzchopiť, keď zdvihol ruku a opatrne ju priložil k jej tvári. Prstom jej prešiel od spánku až k oblúku lícnej kosti. „Mrzí ma to,“ opäť šepol a Celaena sa mu pozrela do očí.

Otec, brat, milenec – nikdy sa ničím takým nenazval. Rozhodne neplatilo označenie milenec, hoci keby bola Celaena iná a Arobynn by ju vychoval odlišne, možno by k tomu došlo. Lúbil ju ako príbuznú, no napriek tomu ju posielal

do najnebezpečnejších situácií. Staral sa o ňu a vzdelával ju, no zničil jej nevinnosť vo chvíli, keď ju prinútil vziať život prvému človeku. Dal jej všetko, no zároveň jej aj všetko vzal. Nedokázala pomenovať, čo cítila ku Kráľovi vrahov, rovnako ako nedokázala spočítať hviezd na oblohe.

Celaena odvrátila tvár a Arobynn sa postavil. Oprel sa o kraj stola a pousmial sa. „Mám pre teba ďalší darček, ak oň stojíš.“

Celé mesiace snívala o tom, že odíde, že mu splatí svoj dlh... Prečo nedokázala otvoriť ústa a prosto mu to *povedať*?

„Do Riftholdu príde Benzo Doneval,“ oznámil jej Arobynn. Celaena naklonila hlavu. O Donevalovi počula – bol to nesmierne mocný obchodník z Melisandu, krajiny ďaleko na juhozápade, ktorú si Adarlan podrobil len prednedávnom.

„Prečo?“ spýtala sa potichu a opatrne.

Arobynnovi sa zaleskli oči. „Je súčasťou konvoja, ktorý Leighfer Bardingale vedie do hlavného mesta. Leighfer je dobrá priateľka bývalej kráľovnej Melisandu. Bývalá panovníčka ju preto požiadala, aby sem prišla a predniesla ich žiadosť adarlanskému kráľovi.“ Melisande, ako si Celaena spomenula, bolo jedno z mála kráľovstiev, ktorých panovníkov nepopravili. Namiesto toho kráľ s kráľovnou odovzdali svoju vládu a prisahali vernosť kráľovi a jeho dobyvačnej armáde. Nevedela posúdiť, čo bolo horšie, či rýchle státie, alebo poníženie sa pred adarlanským kráľom.

„Zjavne,“ pokračoval Arobynn, „sa konvoj pokúsi ukázať všetko, čo môže Melisande ponúknuť – kultúru, tovar, bohatstvo –, aby presvedčil kráľa a získal nielen povolenie, ale aj zdroje na výstavbu cesty. Keďže mladá kráľovná Melisandu je len figúrka, priznávam, že ma prekvapila ich ambícióznosť a odvaha ísť za kráľom s takouto žiadosťou.“

Celaena si zahryzla do pery a vybavila si mapu ich kontinentu. „Chcú postaviť cestu, ktorá by spojila Melisande s Fenharrowom a Adarlanom?“ Roky bol obchod s Melisandom veľmi obmedzený vinou jeho polohy. Z jednej strany hraničil so skoro neprekonateľnými horami a z druhej s Dubovým pralesom, a tak sa ich obchod obmedzil len na tovar, ktorý mohli vypraviť z prístavov. Cesta by toto všetko mohla zmeniť. Mohla by vrátiť Melisandu bohatstvo a vplyv.

Arobynn prikývol. „Konvoj sa tu zdrží týždeň. Majú naplánované večierky a trhy vrátane galavečera, ktorý sa uskutoční o tri dni na oslavu dožinkov. Ak sa ľudia zamilujú do ich tovaru, kráľ zoberie ich žiadosť vážne.“

„A čo má Doneval spoločné s cestou?“

Arobynn pokrčil plecami. „Je tu, aby v Riftholde prerokoval nejaké obchody. A pravdepodobne aj preto, aby podkopal postavenie svojej bývalej manželky Leighfer. A navyše tu chce dokončiť nejaký veľmi dôležitý obchod, pre ktorý sa ho Leighfer chce zbaviť.“

Celaena zdvihla obočie. *Dar*, povedal Arobynn.

„Doneval cestuje s niekoľkými veľmi citlivými dokumentmi,“ dodal Arobynn tak potichu, že zavýjajúci vietor za oknami jeho slová skoro prehlušil. „Musela by si sa oňho postarať a aj získať spomínané dokumenty.“

„Čo sú to za dokumenty?“

Strieborné oči sa mu rozžiarili. „Doneval chce s niekým v Riftholde uzavrieť obchod s otrokmi. Ak sa cesta do Melisandu schváli a postaví, chce sa stať prvým, kto doň bude dovážať a vyvážať z neho otrokov. Údajne sa v dokumentoch nachádza dôkaz o tom, že istí vplyvní Melisandania v Adarlane sú proti obchodu s otrokmi. Keď vezmeme do úvahy, ako ďaleko kráľ Adarlanu zašiel, aby potrestal

tých, ktorí niečo namietli proti jeho politike... Nuž, adarlan-ský kráľ by sa *nesmierne* rád dozvedel, kto proti nemu stojí v otázke otrokov, najmä ak je dosť možné, že by sa jeho odporcovia pokúsili *oslobodiť* otrokov z jeho područia. Doneval a jeho nový obchodný partner v Riftholde majú v pláne použiť tento zoznam na vydieranie. Chcú, aby odporcovia otrokárstva zmenili svoj názor, prestali sa vzpierať a investovali do jeho podniku s otrokmi v Melisande. Leighfer je presvedčená, že keby odmietli, jej bývalý manžel by sa postaral, aby sa zoznam mien dostal ku kráľovi.“

Celaena nahlas preglgla. Bola to olivová ratolesť? Mala to brať ako jasný signál, že Arobynn zmenil názor na obchod s otrokmi a odpustil jej, čo spravila v Zálive lebiek?

No znova sa zamiešať do niečoho takého... „Čo má z toho Bardingale?“ spýtala sa opatrne. „Prečo si nás chce najat', aby sme ho zabili?“

„Lebo Leighfer neverí v otroctvo a chce ochrániť ľudí na zozname – ľudí, ktorí sa pripravujú zmierniť úder, akým by bolo otrokárstvo v Melisande. A možno aj zamýšľa prepašovať zajatých otrokov do bezpečia.“ Arobynn hovoril, akoby Bardingale poznal osobne – akoby boli viac než len obchodní partneri.

„A Donevalov partner v Riftholde? Kto je to?“ Skôr než by pristala, musela poznať všetky podrobnosti a musela si to dobre premyslieť.

„Leighfer ho nepozná. Jej zvedovia nedokázali rozlúštiť jeho meno v Donevalovej zakódovanej korešpondencii s jeho partnerom. Dozvedela sa len tolko, že Doneval si vymení dokumenty s novým obchodným partnerom vo svojom prenajatom dome o šesť dní. Odohrá sa to niekedy počas dňa. Nie je si istá, aké dokumenty mu na výmenu dá